No. 64. 1843.

VLISSINGSCHE COURANT.

Maandag 29 Mei.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst a 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elke regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

OOST-INDIE.

— Het Bengaalsch dagblad *the Friend of India*, geeft verslag van eene aardbeving, welke in Calcutta heeft plaats gehad. De dagteekening is daarbij vergeten:

« Een zeer hevige schok van eene aardbeving werd gisteren avond gevoeld, ongeveer tien minuten voor tien ure op de stads klokken. Dezelve ging vergezeld van een gedruisch, hetwelk aanvankelijk veel overeenkomst had met een' geweldig opstekenden wind, en daarna met het hard rammelen van wagens over eenen steenen straat. De schok kwam uit het oosten; de klokken, van welke de slingers zich van het noorden naar het zuiden bewogen, stonden stil, terwijl die, welke oost en west stonden, bleven voortgaan. In de laatste vijf en twintig jaren heeft men in dit gedeelte van het land zulk een' hevigen schok niet gevoeld. Alvorens de aardbeving gevoeld werd, heerschte er eene onaangename stilte in de lucht, doch spoedig daarna stak de wind met geweld uit het oosten op."

— De *Singapore Free Press* voegt hier nog bij, da de gewaarwording bij dit natuurverschijnsel, volgens ontvangen berigten, hoogst onaangenaam moet zijn geweest, terwijl de schudding een volle dertig seconden aanhield, waardoor de huizen op eene geweldige wijze bewogen werden. Weinige dagen te voren was een zware schok te Gowahatte in Assam gevoeld, en te oordeelen naar de rigting der beweging die te Calcutta gevoeld werd, zijnde oost en west, mag men afleiden, dat de oorsprong dezer onderaardsche beweging ergens in eerstgenoemd kwartier moet gezocht worden.

ENGELAND.

LONDEN, den 21. Mei. Den 17. dezer hebben er onlusten te Eules, bij Manchester, plaats gehad. De werklieden op de steenfabrieken, ten getale van 300 à 400, gewapend met geweren, pistolen en stokken, hebben het huis van den directeur *Flescher* aangevallen en vernield. Andere werklieden hebben zich hier tegen verzet, waardoor er een gevecht is ontstaan, waarin verscheidene personen zijn gewond. De politie van Staford heeft 7 der belhamels gearresteerd.

— In Ierland hebben de woelingen van *O'Connell* reeds vruchten gedragen. Te Enniskilen zijn de R. Katholijken met de Soldaten vrijdag jl. slaags geweest. Eenige rustverstoorders zijn gearresteerd.

NEDERLANDEN.

'sGRAVENHAGE, den 24. Mei. In de Zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden, zijn de beraadslagingen over het ontwerp van wet tot regeling van 's Rijks schuld hervat.

De Heer *Luyben*, na in eenige vergelijking te zijn getreden over de goede trouw, die de tegenwoordige Regering in vergelijking met de vroegere schijnt te bezielen, vermeent, dat meerdere verwikkelingen een noodzakelijk gevolg zullen zijn van eene eventuële verwerping dezer wet. Het evenwigt tusschen ontvangsten en uitgaven zal daardoor moeijelijker kunnen worden hersteld.

Hij gelooft evenmin, dat de vermindering van rente uit de verwerping dezer wet profliteerende, door andere middelen zal kunnen worden gevonden.

Beantwoordende een Lid uit Zuid-Holland, welke gisteren het laatst heeft gesproken, verklaart de spreker zich met kracht tegen eene heffing van een Successie in de regte linie, als mede tegen de invoering van eene belasting op de inkomsten. Hij acht het goede gevolg van deze niet wiskundig zeker. Des echter vindt hij dezelve zeer aannemelijk. Dezelve bevat alle elementen geschikt om een altijd mogelijk hoewel dan ook zeer onwaarschijnlijk misbruik van vertrouwen, voor te komen. De spreker zegt met blijdschap in het laatst comité-generaal de toegezegde bezuinigingen in de begrootingen over 1844 en 1845 te hebben vernomen.

Evenwel verklaart hij zich reeds nu tegen eene overdrevene bezuiniging in het Departement van Oorlog en Marine, alsmede tegen eene te groote inkrimping van de toelage aan kunsten en wetenschappen verleend. Hij verklaart ten slotte, in het vooruitzigt van doeltreffende bezuinigingen, *voor* de wet te zullen stemmen.

De Heer *den Tex* treedt in beschouwingen nopens de beginselen, die er ten aanzien van de geldmiddelen van den Staat en het maken van schulden, enz., behooren gevolgd te worden. Hij prijst den moed en de werkzaamheid des Ministers, bij het doen van het voorstel in het werk gesteld, doch hij weet, dat de beginselen, die daarbij ten grondslag liggen, vroeg of laat tot eene financiele crisis zullen leiden bij de volken, die dezelve opvolgen. Het ligtvaardig maken van schulden heeft nooit zijne goedkeuringen weggedragen. Op dit oogenblik is het echter de vraag wat er thans, nu de schulden tot eene verbazende hoogte gemaakt zijn, te doen staat? Hij beschouwt eene kapitaals-vermeerdering geenszins als eene onverschillige zaak. Daardoor wordt een last aan de nakomelingschap opgelegd. Dat de bespaarde renten tot vermindering van het kapitaal zouden worden aangewend, is eene stelling, die hij weet, dat hier te lande nog zoo spoedig niet zal worden bewaarheid. Hij vraagt, of door de aanneming van den maatregel, ten gevolge waarvan nieuwe lasten op de nakomelingschap worden gelegd, en de mogelijkheid zal worden benomen, om in het vervolg tot eenige rentevermindering over te gaan, de geldmiddelen op eenen duurzamen voet zullen worden geregeld? Hieromtrent is hij tot dusverre nog niet voldoende ingelicht.

Is eene rente-vermindering van 2 millioen voldoende, om de toekomst te dezen te sluiten? Zullen de geldmiddelen daardoor, en door besparingen op de uitgaven, op eenen duurzamen voet geregeld worden? Zal de gelijkheid tusschen ontvangsten en uitgaven thans tot stand gebragt worden?

De redenaar deelt tot dus verre die overtuiging niet. Verkrijgt hij die overtuiging niet, dan kan hij zich met de voordragt niet vereenigen. Hij verklaart, dat het, ten aanzien van de regeling der geldmiddelen, thans geldt de vraag: *Nu of nooit!*

De Heer *Verwey Méjan* beschouwt de vermindering van den standaard der rente als eene groote weldaad in iedere Staat. Dezelve moet echter op natuurlijke regtvaardigheid berusten en niet kunstmatig worden verkregen; verliest men dat uit het oog, dan is de voorgestelde maatregel eene groote hardheid voor den renteheffer, die geene bevoegdheid zou hebben bij minder gunstige omstandigheden het verschuldigd kapitaal op te vorderen. De kunstigheid der voorgestelde maatregel vindt de spreker in de voorgenomene uitgifte van het nieuwe 3 pCts. effect ad 72. Terwijl na de beursprijs der 2½ pCt., dit nieuwe effect niet meerdere waarde heeft dan 68 pCt.

Bij de overweging van de aanzienlijke kapitalen, door de ingezetenen ook in vreemde fondsen belegd, acht hij het van het grootste belang, dat het door ons gegeven voorbeeld zedelijk kan worden verdedigd.

Na het ontwerp in zijne onderdeelen te zijn nagegaan, verklaart zich de spreker onder andere tegen de opneming van onderscheidene onderwerpen in hetzelfde ontwerp. Hij ziet ook geen onafscheidelijk verband tusschen de oprigting van een amortisatie-fonds en conversie en reductie. De conversie en reductie te beginnen zonder dat er eene geheele vereffening van het tekort heeft plaats gehad, draagt de stempel van ontijdigheid in zich. De overgelegde rekeningen en nota's, in de laatste dagen medegedeeld, bevatten niet in zich die afsluitingen van rekeningen door de Grondwet gewild.

Eerst na de regeling en sluiting van dien achterstand en na de aanneming der Begrooting van 1844 en 1845 zal het te bezien staan of het verbroken evenwigt tusschen uitgaven en ontvangsten zal zijn bestemd. Zonder dit is iedere conversie en reductie onmogelijk. Hij verklaard zich mede tegen de oprigting van een amortisatie-fonds op een oogenblik dat men nog niet de zekerheid heeft de gewone uitgaven te zullen kunnen dekken. Hij ziet daarin eene nieuwe bron tot nieuwe te korten en geldleeningen — na zich met klem te hebben verklaard tegen de zoo aanzienlijke vermeerdering van kapitaal, alsmede tegen de lange termijn van uitvoering aan den Minister krachtens Art. 8 der wet te vergunnen, verklaard de spreker ten slotte, dat de gevolgen van eene verwerping der wet voor herstel vatbaar zullen zijn. Alsdan zal men gelegenheid en tijd vinden om een nieuw ontwerp voor te dragen. De gevolgen eener aanneming echter komen den spreker onherstelbaar voor.

Des echter zal hij nadere inlichtingen afwachten om zijne stem te bepalen.

Z. Exc. de Minister van Financiën beantwoordt de vraag, of het voorstel het middel is, om eene crisis, die sommige vreezen, te verschuiven. De Minister treedt tot bevestigende beantwoording dier vraag, in eene becijfering gegrond op de Staatsbegrooting voor 1844, waaruit blijkt, dat de ontvangsten en uitgaven zullen sluiten, wanneer de conversie ten uitvoer gelegd kan worden; wanneer de rentebetalingen aan de Handel-Maatschappij zullen hebben opgehouden, en wanneer de Kolonien steeds 12 milioen jaarlijks zullen opleveren. De goede uitkomst zal, bij aanzienlijke besparing, die men voornemens is, in 1845 nog aanzienlijker zijn.

Z. Exc. merkt op, dat het deficit van 9½ millioenen over 1842, slechts 4 millioenen bedraagt, wanneer men daarvan de gelden afrekent, die ter aflossing en rentebetaling van de schuld aan de Handel-Maatschappij zijn voldaan. Men heeft zich van alle overdrijving onthouden, ten einde teleurstellingen te voorkomen. De becijferingen, gegrond op de uitkomsten des jaars 1842, geven tot overdrevene becijferingen aanleiding. Gedurende dat jaar heeft er een zamenloop van omstandigheden plaats gehad, die van hoogst zeldzamen aard zijn, en die niet te voorzien zijn, dat zich spoedig zullen hernieuwen. Z. Exc. gaat na wat de kolonien ten behoeven van het moederland hebben afgeworpen, als: in 1836, *f* 12.000,000; 1837, *f* 13,000,000; 1838, *f* 10,743,000; 1839, *f* 13,450.000, 1840, *f* 11.500.000; 1841, *f* 12,000,000; en 1842, *f* 7,500,000, behalve de gelden aan de Handel-Maatschappij voldaan. Z. Exc. gelooft derhalve, dat de Regering met gerustheid op de 12 millioen uit de Kolonien rekenen mag. De becijferingen, die de Minister heeft voorgedragen, steunen op de verwachting, dat er geene nieuwe of verhoogde belastingen, zullen behoeven tot stand te komen.

Z. Exc. geeft toe, dat de uitvoering van den Conversie-maatregel, van de beurs afhangt. Z. Exc. vermeent, dat de beurs denzelven aannemelijk verklaard heeft. De beurs heeft genoegen genomen in eene vermindering van renten, mits deze door verhooging van kapitaal gecompenseerd werd. Z. Exc. houdt het er voor, dat eene Conversie ondenkbaar is, wanneer het te kort niet wordt gedekt, en wanneer Z. Exc. niet kan aantoonen, dat de financiële gesteldheid des lands nog zoo ongunstig niet is, dat men aan derzelver regeling in het vervolg zou moeten wanhopen.

Z. Exc. de Minister voor de Kolonien heeft inlichtingen gegeven nopens de financiële gesteldheid der Overzeesche Bezittingen. Z. Exc. heeft eene gemiddelde berekening over een tijdsverloop van tien jaren gemaakt, heeft alle nadeelige kansen in aanmerking genomen en de voordeelige zoo laag mogelijk gesteld; en Z. Exc. is tot de slotsom gekomen, dat de Regering door elkander op eene bijdrage van 14½ millioen 's jaars zal mogen rekenen. Z. Exc. deelde mede, dat er dezer dagen jaarlijks *f* 100.000 tot verbetering der waterwerken in de kolonien is toegestaan. Z. Exc. doet ook zien, dat er in 1842, *f* 13,900,000 uit de kolonien is bijgedragen.

Z. Exc. deelde mede, dat in 20 jaren tijds, de bevolking der Kolonien van 5 op 9 millioenen zielen is toegenomen; dat daardoor de Nijverheid des lands is uitgebreid, en dat met de bevolking, ook de rijkdom is toegenomen. Ten bewijze van de welvaart der bevolking brengt Z. Exc. bij, dat er op 35½ millioenen belastingen, slechts *f* 41.000 aan non-valeurs zijn voorgekomen. De bevolking heeft ruime middelen, om de lasten te voldoen. De welvaart van Java is steeds toenemende.

De heer *van Rechteren* heeft zich tegen de wet verklaard hoofdzakelijk op gronden bereids door vroegere sprekers ontwikkeld.

De heer *van Goltstein* zegt dat bij het tegenwoordig wets-ontwerp vele heerlijke vooruitzigten zijn geopend, als: rentebesparing van 2 millioenen; aflossing der schuld aan de H. M.; oprigting van een amortisatiefonds bestemd tot vermindering, zoo niet tot vermenging der schuld; zoo dikwerf dergelijke glansrijke vooruitzigten zijn geopend zoo dikwerf echter heeft er teleurstelling plaats gehad. De spreker beroept zich tot staving hiervan op de verzekering nu twee jaren geleden gegeven, betrekkelijk de dekking van alle de uitgaven door 's Rijks ontvangsten.

Hij vermeent dat de gronden moeten worden onderzocht waaruit de verwezenlijking van alle die toezeggingen kunnen worden verwacht. Men behoeft zakelijke waarborgen en behoort niet te veel op personen te letten. Onbepaald vertrouwen in personen strookt volgens den spreker niet met den aard onzer regeringsvorm.

Overgaande tot de beoordeeling der Wet zelve vindt hij al aanstonds zwarigheid in de niet geheele blootlegging van 's Rijks financiëlen toestand. Hij kan zich al verder niet vereenigen met de opneming van verschillende onderwerpen in dezelfde Wet. Elk onderwerp komt den spreker gewigtig genoeg voor om afzonderlijk te worden beoordeeld en beslist. Hij vermeent dat de Regering met die ineensmelting geen ander doel kan hebben dan om zoo mogelijk het eene door het andere te doen aannemen. Hij verklaart zich tegen de aanzienlijke vermeerdering van schuld tegenover de betrekkelijke geringe besparing van rente.

Hij keurt af het stelsel, van bestaande te korten door geldleeningen te dekken. Hij verklaard zich mede tegen de aflossing der schulden van de H. M. welke maatregel bereids in 1839 de goedkeuring der Staten-Generaal niet heeft mogen verwerven. Hij noemt het een zonderling denkbeeld de oprigting van een amortisatie-fonds op een oogenblik, dat men de middelen mist tot dekking der gewone behoeften.

De spreker verklaard ten slotte dat hij zich bij de afstemming der wet het verwijt zal getroosten van doortastende maatregelen te beoogen. Hij verklaard openhartig dit doel te beoogen. Als zoodanig verlangt hij, geheele openlegging van 's Lands Financiën, vereenvoudiging in het Staatsbestuur en de aanwijzing der middelen tot dekking der uitgaven.

Mogten er tot bereiking van dit doel doeltreffende vermeerdering van lasten worden gevorderd, verklaard de spreker bereid daartoe te zullen medewerken.

Z. Exc. de Minister van Financiën heeft alle achting voor het karakter van den vorige spreker, doch geenszins voor zijne financiële kundigheden. Het ontwerp moet in dezelfs geheelen zamenhang beschouwd worden. Z. Exc. verklaard, dat wanneer het mogelijk zal zijn, schuld te delgen, daartoe eene wet zal worden aangeboden. Openbaarheid staat hij voor. Z. Exc. verlangt even als een ieder schulddelging, wanneer zich de mogelijkheid daartoe zal voordoen.

De Heer van Goltstein erkent gaarne, dat hij niet de kunst bezit, in de financiële geheimen te zijn ingewijd, en dat hij geheel onkundig is met al hetgeen het beursspel betreft. Wat aangaat de bewering des ministers, dat alles openbaar geschiedt, meent hij thans te moeten herinneren, dat dit niet geschiedt is met de uitgifte der laatste 6 millioenen, waaromtrent alles in het duistere gebleven is, en wier uitgifte men slechts toevallig vernomen heeft.

Na dat zich nog de Heeren *Enschedé*, *Corver Hooft* en *Schoonevelá* in uitgebreide en kernachtige redevoering voor, en de Heeren *Hooft*, van *Rappard* en *Uitwerff Sterling* tegen de wet verklaard hadden, is de vergadering ten half vijf ure opgeheven en tot heden avond ten half acht ure verdaagd.

De voorzitter heeft te kennen gegeven, dat er nog elf Leden zijn ingeschreven, en dat de Minister hem heeft geinformeerd, dat de verdediging der Wet eenen geruimen tijd zal vorderen, ten gevolge waarvan de sluiting der discussie op heden avond niet zal kunnen plaats hebben.

UTRECHT, den 22. Mei. Heden morgen heeft het Hof uitspraak gedaan in de zaak van den zilversmid *Leeflang* en huisvrouw, beschuldigd van geldsnoeijerij, en den eerstgenoemden eerloos verklaard, met veroordeeling tot zes jaren tuchthuisstraf, doch zijne vrouw vrijgesproken.

Uit deze zaak bleek het, welk een groot nadeel het land lijdt, door het gedurig uitstel der hermunting. De beschuldigde toch, die volstrekt geen reden had om de zaak te overdrijven, maar veeleer te verkleinen, heeft verklaard, dat hij ongeveer 300 geldspecien had gesnoeid, waarop hij *f* 50 had gewonnen (!); en dat nog wel, terwijl onder die specien zich guldens, zelfs zesdehalven hadden bevonden, waarvan dus niet zoo veel als van andere grootere stukken kan weggenomen worden; één achtentwintig b. v. snoeide hij voor de waarde van 7 à 8 stuivers, de overige stukken naar rato.

GEMENGDE BERIGTEN.

Uit St. Jean de Terreneuve wordt gemeld dat 28 schepen op de kust aldaar verpletterd zijn door het uit de St. Laurens-rivier afdrijvende ijs. — De sultan heeft drie millioen piasters en zijne mama anderhalf millioen gekregen, om de jongste omwenteling in Servie goed te keuren. In Frankrijk bestaan al 799 uren spoorwegen, welke 297 millioen franken hebben gekost. — Sedert eenige dagen werpt de artesische put van Grenelle weder kleine zwarte visschen op, zonder oogen. De akademie van Wetenschappen houdt zich onledig, om een verslag nopens deze visschen op te stellen. — Koningin Victoria heeft eene diplomatieke kraam-visite gehad. — De staatskanselier Metternich heeft zijn 70. verjaardag gevierd. — Een militaire vrijer, van goede getuigschriften voorzien, biedt zijne diensten aan. (Handelsblad 23 Mei). — Het bestuur der gasthuizen te Zwolle heeft bedenkingen in 't midden gebragt, over de regeling onzer nationale schuld. — Het beeld van Petrus te Hamburg is ingestort, doch de 4 evangelisten zijn blijven staan op hunnen post, de Petrikerk. — Aangeboden de vrouw van Busch, in 8°. (Haarl. C.) — De Paus is van deszelfs reis te Rome terug. — In de berigten uit Spanje spelen de roovers eene hoofdrol. — Z. M. Willem Frederik Graaf van Nassau is den 26. uit 's Hage op het Loo gearriveerd. — De ziekelijke aandoening van de long van J. C. Schalij, is door het dierlijk magnetismus van Jodocus Meijer verdreven. (Utr. C.) — In Vriesland en Drenthe circuleren verzilverde centen. — De Freiburgsche schooljeugd is het rooken verboden, met permissie aan de onderwijzers om met een goed voorbeeld voor te gaan. — Een arbeider aan den Noorder- spoorweg in Frankrijk, heeft een Gaulische goudon keten gevonden, aan metaalwaarde 880 fr. — De koning van Hanover blijft stilletjes t' huis.

MENGELINGEN.

Rijkdom en Tevredenheid.

(Een luimig verhaal).

Eene reeds lang bewezene waarheid is het, dat rijkdom alleen niet gelukkig maakt, en deze waarheid zal op nieuw bevestigd worden door de levensgeschiedenis van den jongen, schatrijken FERDINAND. Ontevreden stond hij 's morgens op, ontevreden begaf hij zich des avonds ter rust. Door zijne vrienden bedrogen, door zijne minnaressen om den tuin geleid, was voor hem geen spoor van tevredenheid te vinden; mismoedig en ongeduldig sleet hij bij zijne welgevulde geldzakken zijne dagen. De wisselvallige gebeurtenissen des levens maakten op hem geenen indruk meer, en de veelgereisd hebbende en overal bekende jongeling vertreurde zijn leven eenzaam in zijn huis, even als de oester in hare schulp. Dat rijkdom alleen in staat zoude zijn ons gelukkig te maken, is eene onwederlegbare dwaling, doch een onzen tijdgeest aanklevend vooroordeel is het niet minder, hetwelk het bestaan loochent van bovennatuurlijke wezens; want zeker immers is het, dat FERDINAND, door verveling geplaagd, eens op eenen dag op eenen zijner zolders onder oude rommelarijen rondsnuffelende, een antiek met stof bedekt kistje vond, waaraan de sleutels ontbraken, en waarin hij, nadat hij hetzelve met geweld opengebroken had, een op deszelfs hurken zittend manneke ontdekte, dat naauwelijk een span lang en in de oude Spaansche kleederdragt gehuld was. De kleine afzigtelijke gevangene deed den vinder zoodanig ontstellen, dat hij op het punt stond het kistje met overhaasting weder toe te slaan, toen de bewoner van hetzelve zoo demoedig om genade smeekte, dat het medelijden van den nieuwsgierigen FERDINAND daardoor opgewekt werd. — » Mag ik er dan niet uitkomen?" vroeg het mannetje door het met eene reet openstaand deksel en antwoordde op FERDINANDS wedervraag: wie hij dan eigenlijk ware? » Ik ben slechts een arm, klein, en hinkend duiveltje, even zoo gedienstig als datgene, hetwelk de heer LE SAGE zoo tamelijk onbeduidend geportretteerd heeft. Omstreeks tweehonderd jaren geleden werd ik in dit kistje opgesloten door eenen duivelbezweerder, die tot uwe familie behoorde, jonge heer, en dus zoude het slechts eene gepaste beleefdheid van u zijn, indien gij mij weder vrij liet. FERDINAND vertrouwde naauwelijks zijne ooren, en meer en meer door nieuwsgierigheid geprikkeld, opende hij behoedzaam het deksel, en wip! daar zat in een oogenblik tegen over hem, op een voor de wasch gespannen touw, de kleine grappenman met eenen door een pluim versierden hoed, met mantel en kraag, en schommelde lustig met zijne beenen, die misschein wel door het langdurig zitten ingeslapen waren. » Grand merci!" zeide hij tot den verbaasden jongeling; gij zijt een hupsch jonge heer en ik wil u dankbaar zijn, ofschoon het slechts eene kleinigheid voor mij ware een paar allerliefste vleermuis-vlerkjes uit te breiden en weg te vlieden. Zeg, waarmede kan ik u van dienst zijn?" Dit zeggende rammelde hij met groote stukken geld in zijn zakje. » Vergeef mij mijn waarde!" antwoordde FERDINAND, « dat tuig heb ik zelf in overvloed en al wat men er zich mede kan aanschaffen." » Wenscht gij veel geleerdheid te bezitten!" ging de kleine voort, » van dezen schat kan ik u nog een groot deel afstaan: biecht maar frisch op. Wat men daarvan zoo voor dagelijksch gebruik noodig heeft, heb ik zelf, oordeelde FERDINAND. » Wat denkt gij van de schoonheid en hare gunsten?" vroeg andermaal het mannetje. » Niets! niets," riep de jonge heer met drift; » VENUS wil hare aanbidders steeds onder de pantoffel doen bukken, en ik wilde gaarne heer over mijne daden blijven. De kleine horrelvoet trok nog een grijnzender gezigt dan te voren. » Gij zijt heerschzuchtig, mijn beste!" zeide hij, » maar de verveling is niet minder eigenzinnig, dan gij. Eindig den strijd met haar! Wilt gij welligt tot tijdverdrijf een weinigje kommanderen? Zoo even is bij onze naburen een veldmaarschalks' postje opengevallen." FERDINAND glimlachte welgevallig, want er opende zich een nimmer vermoed paradijs voor hem, en op zijnen wenk maakte het duiveltje den vereischten *hokus pokus*.

II.

Met slaande trom en vliegende vaandels trok het défilerend leger voorbij den in groote uniform uitgedosten FERDINAND. Hij wreef zich de oogen uit en kon het luidruchtig Hurrah! slechts met eene stijve buiging beantwoorden. De oversten en adjudanten vroegen gelukwenschend zijne bevelen. De Generaals vormden in ootmoedige vertrouwelijkheid eenen kring rondom hem, terwijl de staf Officieren van minderen rang aan zijnen Adjudant, die zich inmiddels tot eene betamelijke lengte uitgerekt en de paardenpoot in eene groote ruiterslaars verborgen had, hun hof maakten. Eene glans van vergenoegen bestraalde FERDINAND's gelaat nog helderder dan de schitterende ster op zijne borst, en de in den zonneschijn terugkaatsende blanke wapenen, het volle geraas der muzijk en de veldheers waardigheid schenen hem toe, vaste zuilen voor zijn toekomstig geluk te wezen. MISPELTJE, zijn wondervolle vriend, kommandeerde door zijnen mond, leerde hem de noodige representatiën en weldra sprak men in de gezelschappen van niets anders, dan van den beminnenswaardigen nieuwen veldmaarschalk. Duizend schoone oogen sloegen hem gade en duizend schoone handjes strekten zich naar hem uit; hij had echter slechts lust en ijver voor zijnen stand en manoeuvreerde dat het een aard had. Eenige maanden had dit voortgeduurd, toen, ondanks alle door den dankbaren MISPEL aangewende pogingen de oude zwaarmoedigheid weder hand over hand toenam. » Dat eeuwige poppenspel," bromde FERDINAND dikwijls binnen 's mond en de soldaten juichten, want gedurig kregen zij al meer en meer rustdagen. » Gij moet eenige verstrooijing zoeken," zeide het duiveltje toen, » wat wenscht, wat verlangt gij, arme lijder? — » Ach," hervatte FERDINAND, » veldmaarschalk spelen is goed, als ik maar van die drommelsche tijdverveling bevrijd was, maar daarvoor helpen, naar ik bespeur, epauletten noch uniform. Ik wenschte waarlijk, dat wij oorlog hadden, maar — van waar zal die komen?" » Daarvoor zal ik dadelijk zorgen," antwoordde MISPELTJE met eene vertroostende stem, klapte in de handen, en fluks was de zaak aan den gang, 's konings manifest over de grenzen en bevel om oogenblikkelijk met het leger op te rukken. » In het veld," juichte FERDINAND, » heeft de man eenige waarde!" en reed vooraan aan het hoofd zijner krijgsbende de baan der eer en des roems te gemoet. MISPELTJE nam getrouw zijnen post als adjudant, spion en heksenmeester waar, en een veldslag, met de grootste kunst voorbereid, zoude den veldmaarschalk met lauweren bekroonen, toen 's avonds te voren de Vorst bij het leger aankwam, en het zoogenaamde opperbevel op zich nam. Zekerlijk moest FERDINAND desniettemin voor alles zorg dragen en alles besturen, en de Vorst was nog aan zijn toilet bezig, toen hij reeds den vijand aangegrepen, en op den, in een strijdros veranderden MISPEL gezeten, verscheidene roemvolle aanvallen gedaan en de vijandelijke verschansingen stormenderhand ingenomen had. Zijne dapperheid behaalde eene beslissende zegepraal, en de slag was bijna geëindigd toen de Vorst op zijn gemak kwam aanrijden. » Leve de koning!" riep een der onderbevelhebbers, FERDINAND's roem benijdende, en het geheele leger stemde met die kreet in, en duizendvoudig weêrklonk het geroep: » Leve de koning!" Het regende gelukwenschingen en loftuitingen op den dapperen vorst en zijne overwinning, terwijl FERDINAND's naam naauwelijks genoemd werd. » Kunt gij dat dulden?" vroeg het ros aan den verstomden veldmaarschalk. En hij, woedend over de hem ontrukte lauweren, vorderde regt en geregtigheid vóór zich, verviel in ongenade en bekwam zijn ontslag. Eenzaam stond FERDINAND daar, door officieren en gemeenen met eenen spottenden grimlach verlaten. » Als Generaal is het geluk u niet gunstig," zeide MISPELTJE tot den gevallenen veldmaarschalk. » Wilt gij het eens ter zee beproeven? Ik heb eene benoeming als admiraal voor u in den zak;" en naauwelijks had FERDINAND in gedachten zijne toestemming gegeven, of alles was reeds in order.

III.

Toen hij het geschut rondom zich hoorde bulderen, al de schepen langs de reede met vlaggen en iedere râ met matroozen, even als de boomen met vruchten, beladen zag; toen hij het admiraalschip beklom en de voornaamste onderbevelhebbers hem op den grooten trap te gemoet traden — toen klopte zijn hart van vreugde en dankte hij met eenen geheimvollen blik den getrouwen MISPEL, die in de gedaante van een aap op den rand van het schip zat en lustig met den wimpel zwaaide » God-dank!" zeide FERDINAND, toen hij in de prachtig versierde kajuit trad, » hier bevalt het mij beter! De gemakkelijke overrok drukt niet zoo als de naauwe uniform; de schoenen knellen niet zoo als de met sporen voorziene laarzen en welk eene onbeschrijfelijke magt oefen ik hier uit! Op zee is niemand in rang boven mij verheven, en ook op het land wordt de stoutmoedige zeeheld, die ter bescherming van koophandel en nijverheid de woedende en ongestadige elementen durft trotseren, door vorst en volk geacht en vereerd." MISPELTJE, zijne opgevatte rol van aap getrouw, liet grinnekende zijne tanden zien, alzoo hij wel wist, dat al het aangename der standverwisseling, weldra voor FERDINAND deszelfs bekoorlijkheid zoude verloren hebben. Hij bedroog zich ook niet: na verloop van slechts weinige weken, smaakten reeds punsch en sigaren den admiraal niet meer en hij verwenschte zijne instructiën, die hem bevolen met de grootste oplettendheid op den hem aangewezen post te kruissen, maar zich vooral, zonder nadere order, in geen gevecht in te laten. » Ginds," zeide hij knarsetandend; » liggen de vijandelijke schepen, die het niet durven wagen ons aan te klampen, en wij verbeuzelen hier als luije dagdieven, den kostbaren tijd." Met iederen dag klom zijn ongeduld, de verrekijker kwam niet van zijn oog. Eindelijk kwam de vijandelijke vloot nader. (*Het vervolg hierna.*)

ADVERTENTIEN.

§ § § PUBLIEKE VERKOOPING te Vlissingen, op Vrijdag den 2. Junij 1843, des voormiddags ten 10 ure, van een complete INVENTARIS, bestaande in Rondhouten, Boegspriet, Staand en Loopend Wand, Blokwerk, Kabels, Zeilen, Kompassen, Watervaten, twee groote Booten, Ankers, Kettingen en hetgeen meer zal worden gepresenteerd; alles daags vóór en op den dag der Verkooping voor een ieder te zien, in het Pakhuis in de Kalkhokstraat.

Nadere informatie te bekomen bij de Heeren *RETSIN DE GROOF en Comp.*, Commissionairs aldaar. Brieven Franco.

§ § § Par Brevet d'invention et de perfectionnement PERRUQUES, TOUPETS et BANDEAUX permeable. *BRUNEL*, Coiffeur, se rendra à Flessingue le 29 Mai, chez la Veuve *MAHUTTE*, sur le grand Marché.

STOOMJAGTEN,

varende tusschen

Middelburg, Dordrecht, Rotterdam

en op alle daar tusschen gelegen Plaatsen.

Mei 1843.

Van Middelburg.			ur. m.	Van Rotterdam.			ur. m.
Dingsdag	30,	vm.	11,30	Dingsdag	30,	vm.	4.
†Woensd.	31,	–	4,	Woensd.	31,	–	5,30
	MEI.				MEI.		
†Donderd.	1,	–	6,	Donderd.	1,	–	5,30
†Vrijdag	2,	–	6,	Vrijdag	2,	–	7.
Zaturdag	3,	–	3,	Zaturdag	3,	–	7,
Zondag	4,	–	3,	Zondag	4,	–	8,30

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 27. Mei. Sedert den 25. dezer zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

Catharina, J. H. Schaffer, Trieste; Elisabeth, C. Behrman, Phylabokka; Newhorn, J. Armstrong, Pernambuco; Wilshire, J. Barke, Palermo, alle stukgoed; de Orion, P. Hehr, Roche Bernard, haver; Mary Hughes, J. Davis; de Phoenix, G. Kuiper, beide Liverpool, klipzout; Elisabeth, H. Heijen, Buenos-ayres, huiden; Elisabeth, C. A. Green, Dartmouth, krenten.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

Gutt, C. Radaslovich, Trieste; de Maria, P. Rodin, Stokholm Vitus, C. P. Eggers, Hartlepool, alle ballast.

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.